ASIGURAREA „FRANCO-ROMÂNĂ"

Secțiunea A. M. „Universul" București, Griviței 23

In „COLECTURA OFICIALA" dela care procurăm lozurile pentru abonații asigurați, cari au contractat asigurările cu lozuri, au ieșit la tragerea clasei I-a a loteriei Statului, care a avut loc în ziua de 15 Iulie 1937:

Lei	1.000.000	N-rul 199374 S. II A.
„	200.000	„ 185267 S. II A.
„	100.000	„ 327830 S. I A.
„	100.000	„ 329302 S. I A.
„	50.000	„ 42607 S. II M.
„	50.000	„ 184368 S. II A.
„	50.000	„ 105202 S. II A.

precum și numeroase câștiguri mai mici.

Cititorii, cari din cauza corespondenței purtate pentru informațiunile cerute, nu au putut trimite la timp lei 190 pentru o nouă asigurare de 50.000 lei, combinată cu lozuri, pot trimite acum, deodată, lei 380 pentru Iulie și August 1937 și vor primi polița de lei 50.000 cu începutul Iulie 1937; chitanța pe luna August 1937 și ½ SFERT DE LOZ CLASA II-a.

Curierul Parisului

— Urmare din pag. I-a —

Weinberg, ce-l cunoscut sub numele de viță nobilă ce poartă ca un omagiu reputatelor noastre podgorii, adică d. Cotnăreanu și d-rele Rubinstein, Bernard, etc.

Au asistat și câțiva ziariști renumiți, prieteni devotați ai țării noastre, ca d-nii Arbeloti, Buré, Corpechot, Denizane, Mousset, Richard, Waleffe, etc. Au lipsit însă — ceeace socotim o datorie de a releva tot în vederea succesului viitoarelor recepții și a menținerii legăturilor utile aici cauzei naționale — extrem de mulți mari gazetari și vechi amici, atât francezi cât și din celelalte țări latine ori din țările Micii Înțelegeri, pe cari comisarii pavilioanelor sau reprezentanții diplomatici ai acestor țări nu uită nici odată să-i invite la festivitățile și banchetele ce organizează.

La ora toasturilor, comisarul nostru la Expoziție a citit o scurtă compoziție. Ceeace s'a remarcat și ceeace credem că facem de asemeni un serviciu menționând, e că d. Gusti și-a încheiat lectura fără să închine paharul — precum cerea de altminteri și protocolul — în sănătatea președintelui marei republici ospitaliere, pe al cărei teritoriu a fost ridicat pavilionul a cărui sărbătorire constituia obiectul întrunirii.

In numele Franței generoase, d. Emile Buré, care nu-i numai un strălucit scriitor, ci și un antrenant cuvântător, a celebrat amiciția franco-română pe care o încarnează și ilustrează căsătoria-i cu o bună compatrioată de-a noastră.

Plăceri de rară calitate a produs excelenta orchestră a d-lui Grigoraș Dinicu, iar d. Fănică Luca, triumfătorul zilei, prin virtuozitatea cu care insuflețea naiul, ce le evoca francezilor și străinilor, plini de amintiri clasice, fluerile legate ale miticului Pan, a umplut sala cu vraja sonoră a cântecelor noastre nostalgice sau sprințare, ca jocul apelor de munte și poezia amurgurilor pe câmpiile ce se întind până ce se confundă cu zarea.

După ce orchestra a executat „Marsilieza" și „Imnul regal", corespondentul la Paris al unui cotidian pe care-l editează în franțuzește la București un ex-agent al autorităților germane în România ocupată, a propus trimiterea unei telegrame de omagii Suveranului nostru.

Ca încheiere, d. Gusti le-a distribuit oaspeților broșura d-sale „La monographie et l'action monographique en Roumanie", împreună cu textul dactilografiat al discursului ce avea să citească a doua zi la inaugurarea pavilionului și cu un mic „Extras dintr'o carte de aur", diferențiindu-se de comisarii celorlalte pavilioane, cari le-au oferit gazetarilor, pe lângă albumuri și cărți, produse naturale ori fabricate ale țărilor respective.

Produsele specifice României nu-s măcar expuse, precum ni se pare nimerit să se facă, pe etajere și în vitrine, ca în multe alte pavilioane. Flora și fauna, ca diferite aspecte caracteristice ale peisagiilor și vieții dela noi, sunt însă, fin și viu reprezentate de d-na și d. Jiquide în frescele ce decorează sala restaurantului. La fel, sala ospățului, unde a avut loc și recentul banchet regal, e împodobită de d. Demian cu înfățișarea colorată și animată a unei nunți țărănești ce seamănă unei adevărate nunți împărătești.

Incântarea pe care o deșteaptă contemplarea acestor opere decorative completează vraja pe care o răspândește orchestra ce popularizează în aplauzele nenumăraților clienți zilnici ai restaurantului duioasele ori veselele noastre cântece naționale.

Pompiliu Păltănea

Ofițer din Constanța
jefuit de bijuterii și bani

Constanța, 26 Iulie

Azi d. a., d. locot. aviator Penescu Aurel a reclamat poliției că, în cursul nopții, s'a săvârșit la locuința sa din str. Dragoș-Vodă nr. 2, o spargere.

Răufăcătorii s'au folosit de chei potrivite, intrând în casă, de unde au furat două ceasuri de aur, în valoare de 30 mii lei, 6000 lei și alte obiecte de valoare.

Poliția face cercetări.

AMINTIRI DIN ARGENTINA

JOCUL PRIMEAZĂ

In Argentina, ca și în Spania, ori unde te-ai găsi, ți se oferă spre cumpărare bilete de loterie. Ziarele publică lista completă a numerelor ieșite, întocmai ca și în Spania, și tot ca în Spania marea loterie „de Navidad", în care sunt câștiguri de milioane, provoacă în public o fierbere de nedescris. Câștigul cel mare, „el premio gordo", e cuvântul care se aude pretutindeni și la poarta clădirii unde se trage loteria se formează o coadă, ca și la Madrid la poarta monetăriei.

Jocul, pasiunea morbidă a hazardului: iată una din nebuniile cele mai răspândite în Argentina.. Din mrejele ei nici eu n'am scăpat și de multe ori s'a întâmplat să viu cu buzunarele goale acasă. Individul nu se resemnează la sărăcie într'o țară, unde aurul e atât de ostentativ. Nici nu se mulțumește cu agonisirea înceată și răbdătoare, într'un mediu în care pasiunile și dorințele sunt atât de violente. Toți au ambiția să se îmbogățească, dar repede. Și cum în cele patru colțuri ale națiunei nu există decât un Dumnezeu, un gând și un scop, care e bogăția, oamenii se avântă în vârtejul jocului de hazard, ca spre o lovitură sigură, menită a le schimba destinul într'o noapte. Joacă imigratul, fiindcă vine din Europa, obsedat de gândul de a face avere; joacă creolul autohton pentru că poftele sale sunt nenumărate și fiindcă-i lipsește frâna morală pe care o posedă, — s'ar zice, — omul rustic din Europa.

Creolul este un individ, cum se spune pe românește, „mână spartă", îngâmfat și generos ca un andaluz. Cum moștenește o avere se avântă în plăceri, în petreceri, în călătorii. Joacă fără răgaz, cu amploarea unui principe rus. Banul n'are pentru dânsul nici o valoare. Gândul de a strânge, nevoia de a economisi, pofta de-a acapara sunt pentru dânsul lucruri necunoscute. Totul e să aibă, ca să poată cheltui.

Iată de ce națiunea întreagă e par'că prinsă într'un vârtej al goanei după câștig, după noroc, după ceeace poate să aducă întâmplarea sau curajul încercării.

Intreprinderile, afacerile, comerțul, totul au parcă pecetea hazardului, a jocului cu destinul. Și spectacolul averilor improvizate ațâță și mai mult pasiunea jocului. Astăzi un sindicat improvizează un oraș în mijlocul unei câmpii sterpe, se improvizează acolo tot felul de negoțuri și sindicatul e ridicat în slava cerului. Mâine, un obscur proprietar vede trecând pe pământul lui o cale ferată și aceste pământuri îi sunt cumpărate cu prețuri de zeci de ori mai mari decât valoarea lor de până atunci. Hazardul biciuește întreaga țară. Toate pasiunile, toate activitățile, toate sforțările mai mari sau mai mici sunt închinate acestui cult sau acestei nebunii.

Și totuși, această pasiune a hazardului dă nerv vieții argentiniene, punând în valoare tinerețea unui popor abia ieșit din plămădeală și tot ea îl îmbrâncește vijelios în sus, pe scara propășirii, pe scara civilizării în ritm american.

MIHAI TICAN

D-voastră puteți fi al 4-lea!

Prin concursurile sale de vară, cu premii, revista de medicină pentru toți „Trup și Suflet" a oferit până acum la trei cititori ai săi o vacanță gratuită de 15 zile la Eforie-Plajă. Al treilea concurs de vară al revistei „Trup și Suflet" a început în ultimul său număr. Premiile principale sunt:

15 zile pensiune gratuită pentru 2 persoane în cunoscuta tabără de vară „Prietenii Mării" din Eforie-Plajă.

D-voastră puteți fi al patrulea sau al cincilea câștigător. Amănunte complete în ultimul număr al revistei. Un exemplar 7 lei.

Memento

Calendar

MIERCURI, 28 IULIE

Ortodox: Sf. Apostoli Prohor, Nicanor Parmena și Timon.
Catolic: Sf. Inocențiu.
Protestant: Inocențiu.
Evreesc: 19 Av 5697.
Mahomedan: 19 Gemadi-el-Aver 1356.

*

Răsăritul soarelui 4.58; apusul 19.45.

Radio

MIERCURI 28 IULIE

RADIO - BUCUREȘTI
823 kHz. 364,5 m., 12 kw.

RADIO - ROMANIA
160 kHz., 1875 m., 150 kw.

6.30: Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Radio-jurnal; Concert de dimineață (discuri): Intermezzo și Pizzicati din „Sylvia" de Delibes; Viață de artist și Povești din pădurea vieneză de Joh. Strauss; **Sfaturi gospodărești și medicale.**

7.30: Inchiderea emisiunii.

13: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10: Concert de prânz. Muzică variată (discuri): Clar de lună de Schumann și Visare în amurg de Richard Strauss (voce: Alexander Kipnis); Selecțiuni din „Hänsel și Gretel" de Humperdinck (voce: Anni Frind, Else Ruzicka); Nocturnă de Borodin (quartetul Lener); Odaia copiilor, suită de Elgar (orch. simf. din Londra, dirij. de autor); Balet din „Manon" de Massenet (orch. simf. dirij. de Cloez).

14.10: Radio-jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.

14.25: Lieduri (discuri): Cântecul de noapte al călătorului de Rubinstein și Către muzică de Schubert (voce: Ursula van Diemen); Cântă-mi de liniște de Greene și Vis de dor de Roonthal (voce: Leonard Aramescu); Moartea e o noapte răcoroasă, Theresa și Iubirea mea e fragedă de Brahms (voce: Lotte Lehmann); Cântecul de leagăn al Solvegiei din „Peer Gynt" de Grieg (voce: Rauta Waara); Două lieduri de Richard Strauss (voce: Karl Schmitt-Walter).

15: Ultimele știri.

19: Ora. Mersul vremii.

19.03: Concert de muzică distractivă. Orchestra de salon Radio, dirij. de Th. Rogalski: Valsul șampaniei și Blon; Potpuriu din opereta „Dansul libelulelor" de Lehar; Capriciu vienez de Kreisler; Serenadă de Lautenschläger; Gavotă de Marchetti; Vals, intermezzo de Löhr; St. Pauli, tango de Niemann; Foxtrot de Plessow.

20: Situația agricolă, de Constantin Sescioreanu.

20.20: Continuarea concertului: Serenada primăverii, de Drdla; Canarii de Köhler; Intermezzo de De Micheli; Coșarul de Rust; Potpuriu de șlagăre de Reiny.

21: Simfonia spaniolă de Lalo (discuri): **Yehudi Menuhin** (vioară) acomp. de orch. simf. dirij. de **George Enescu:**

21.35: Concert de pian Paul Jelescu: Sonată în stil clasic (Allegro, Andante, Final, 1919 de Paul Jelescu; Sonatina de Mihail Andricu (Allegreto, Andante, Allegro).

22.10: Cântece românești Emanoile Vaia (canto: Mândruliță de pe plai de Dumitru Popescu; Eu mă duc mândro, T. Brediceanu; Rămâi cu mine, de Rassian Bolger; Cântec de leagăn, de C. Brăiloiu; Umbra de Cavadia; Rândunica, de Cavadia; Cântec din Dealul Mare, de Titi Mumuianu.

22.30: Sport. Radio-jurnal.

22.45: Concert nocturn al Orchestrei Gică Ionescu-Găină transmis dela restaurantul „Continental".

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimele știri.

*

Deutschlandsender 1571 m., 191 kHz., 60 kw. — 21.10. Concert din operete. 23. Meteor, Inf., Sport; 23.20. Reportaj; 23.45. Inf. locale; 24. Muzică de dans pe plăci.

Budapesta 549 m., 546 kHz., 120 kw. — 20. Operetă; 22.30. Știri; 22.50. Orchestră de țigani; 23.35. Recital de pian; 24.10. Știri în franceză; 0.20. Plăci; 1.05. Știri.

Roma 713 kHz., 420,8 m., 50 kw. — 20. (Roma) Muzică variată; 20. (Napoli) Muzică variată; 20.20. Inf.; 20.53. (Bari). Program special pentru Grecia; 21.10. Ora, Inf., Radiojurnal; 21.30. Cronică; 21.40. Muzică variată; 22. „Colibri" operetă de Montanari; 24. Radiojurnal; 0.15. Muzică de dans.

JOI 29 IULIE

RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz. 364.5 m. 12 km.
RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.

6,30: Deschiderea emisiunii: Gimnastică ritmică: Radio-jurnal; Concert de dimineață (discuri): Nunta trandafirului de Jessel; Trei dansuri sincopate de Billy-Mayerl; Invârtita ardeleană și Ca la Hațeg; **Sfaturi gospodărești și medicale.**

7.30: Inchiderea emisiunii:

13: Concert de prânz. Orchestra Ionel Cristea: (canto: **Liana Mihăilescu și Petre Stamate**): Arii naționale; Cântec de leagăn, vals de Waldteufel; Maricară, Marioară de Vasilescu; M'am îndrăgostit de tine, tango de Max Halm Uvertură la „Țara surâsului" de Lehar; Ține calii Niculae de Villnov; Ași vrea să nu uiți, tango de Dendrino; Să nu-mi săruți ochii, tango de Elly Roman; In vals ne-am întâlnit, vals de Dendrino; Țară, țărișoara mea.

14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.

14.25: Continuarea concertului: Serenada și Jocul viorii (solo vioară: Ionel Cristea); Mă bucur de Luni, tango de Corologos; Dragoste-i belea curată, cântec de Mișu Iancu; Romanțe și Arii naționale.

15: Ultimele știri.

19: Ora. Mersul vremii.

19.03: Muzică rusă și spaniolă pentru pian (discuri): preludiu în do diez minor și Preludiu în sol minor de Rachmaninoff (pian: William Murdoch); Navarra de Albeniz și Ragtime de Stravinsky (pian: Marcelle Meyer); Dansul focului și Dansul groazei din „Dragostea vrăjitoare" de De Falla (pian: Arthur Rubinstein); Preludiu în si bemol și Polichinelle de Rachmanioff (pian: Leff Puishnoff); Triana de Albeniz (Wilhelm Bachhaus).

19.45: Muzică din operele franceze (discuri): Uvertură dela „Regele Ysului" de Lalo (orch. simf. dirij. de Cloez); Arie din „Thais" de Massenet (voce: Marcel Journet); Două arii din „Lakmé" de Delibes (voce: Yvonne Brothier); Arie din „Pescuitorii de perle" de Bizet (voce: Enrico Caruso); Arie din „Pelleas și Melisanda" de Debussy, (voce: Vanni Morcoux); Muzică de balet din „Samson și Dalila" de Saint-Saëns (orch. Operei din Berlin, dir. de Leo Blech).

20.20: Codur Drăgușan la București, de Emil Riegler.

20.40: Concert de vioară. D-na Nina Alexandrescu: Concert în do major de Vivaldi, Kreisler; Romanță de Saint-Saëns; Dans slav de Dvorak-Kreisler; Păpușa valsând de Poldini, Kreisler.

21.15: Concert de seară. Orchestra de salon Radio, dirij. de **D. Teodoru:** Pene de struț, suită de Morena; Espano, vals de Waldteufel; Potpuriu din opereta „Doamna Luna" de Lincke; Clopote de seară de Billi; Ce visează florile vals intermezzo de Translateur; Tango de Sorge; Fantezie din opera „Faust" de Gounod de Tavan; Lângă isvor de Candiolo; Selecțiuni din opereta „Veniți cu flota" de Irwing Berlin; Serenadă spaniolă de Micheli.

22.30: Sport. radio-jurnal.

22.45: Concert de noapte al Orchestrei Frații Dumitrescu, transmis dela **restaurantul „Splendid Parc";**

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimele știri.

RADIO-EXPERIMENTAL
(Institutul Electrotechnic)
1400 kHz 212 m. 0,25 kw.

21: Muzică variată: Friederike de Franz Lehar. Die Schlacht bei Waterloo de Wilms.

21.15: Muzică românească: Ursitoare, ursitoare și Fă Mario (romanță populară) cântate de Fănică Vișan.

21.40: Informațiuni universitoare.

21.40: Conferință științifică.

22: Muzică distractivă: Lângă tine (slow-fox și Am adormit în zori plângând (tango), cântate de Ma Braia. C'etait un tango și Le charme étrange (valse) cântate de Marcek Loiseau.

*

Deutschlandsender, 1571 m. 191 kHz 60 kw. — 20. Muzică distractivă; 20,45. Ecou; 21. Inf. 21,10. Concert vocal; 22,10. Teatru radiofonic; 23. Meteor, Inf., Sport; 23,30. Concert nocturn: Suită franceză in h-moll (Bach); Rondo in G-dur (Beethoven); 23,45. Inf. locale; 24. Orchestră de dans.

Budapesta, 549 m. 546 kHz. 120 kw. — 18. Orchestră de țigani, 18,55. Conf.; 19,35. Concert; 20,30. Program vesel; 22.20. Știri; 22.40. Concert de orchestră; 24. Conf.; 0,15. Orchestră de țigani; 1.05. Știri.

Viena, 507 m. 592 kHz, 150 kw. — 20. Ora, Inf.; 20.10; Conf.; 20,25. Muzică distractivă; 21.05. Teatru radiofonic; 23,10. Inf., Meteor, Programul pentru mâine; 23,20. Concert de orchestră; 23,55. Inf.; 24. Continuarea concertului.

Roma, 713 kHz. 420,8 m. 50 kw. — 20. (Roma) Muzică variată; 20. (Napoli); Muzică variată; 20.20. Inf.; 20,52. (Bari) Program special pentru Grecit; 21,10. Ora, Inf., Radiojurnal; 21.30. Conf.; 21,40. Muzică variată 22. „Mefistofele" operă de Boito. După operă muzică de dans.

Belgrad, 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 21. Melodii populare; 21,30. Concert de orchestră; 22,30. Recital de pian și vioară; 23. Inf.; 23,20. Muzică variată.

Milano, 368,6 m. 814 kHz. 50 kw. — 20,40. Concert de orchestră; 21,10. Ora. Inf., Radiojurnal; 21,30. Conf.; 21,40. Muzică variată; 22. Teatru radiofonic; 23,10. Concert vocal și instrumental; 24. Radiojurnal; 0,30. Muzică de dans.

Aviatoarea Irina Burnaia
a ajuns la Roma

Inimoasa noastră aviatoare, d-ra Irina Burnaia, a pornit cu avionul Luni la ora 4 dimineața de pe aerodromul Băneasa îndreptându-se spre Roma.

D-ra Burnaia pilotează avionul cu care a realizat frumoasa performanță din cupa „Mircea Cantacuzino", fiind singură la bord.

Incă din cursul după amiezei de Luni d-sa a descins cu bine la Roma.

D-ra Burnaia a făcut 1600 km. București-Roma în aproximativ 12 ore de sbor continuu.

Ce inseamnă episcopia ortodoxă
a Maramureșului

Sighet, 24 Iulie

Consiliul de miniștri a semnat decretul, prin care se înființează episcopia ortodoxă a Maramureșului, ca urmașă legitimă a fostei episcopii din Peri, și i se fixează teritoriul întreg al Maramureșului, precum și protopiatele Baia Mare și Satu Mare. Noua episcopie ortodoxă, întemeiată cu mult prea târziu după episcopia greco-catolică din Baia Mare (care s'a făcut fără nici un drept istoric), — este alipită mitropoliei din Cernăuți.

Insemnătatea națională și ortodoxă a acestei episcopii este covârșitoare. Trei ținuturi: Maramureșul, Crișana și Transilvania se încheagă cu Bucovina, prin această organizare a bisericii naționale. După actul unirii cu biserica Romei, din 1700, din Bucovina veneau în Maramureș și apoi în Transilvania și Crișana, mulțime de călugări, care căutau să zădărnicească pericolul maghiarizării prin biserică, fiindcă intenția unirii cu Roma a fost desnaționalizarea românilor. Și acești călugări au murit în închisorile unguești, sau vânați ca fiarele, în drumuri. Acum sunt răzbunați, fiindcă episcopia ortodoxă din Peri este reînființată într'o Românie mare și glorioasă.

CRONICA LITERARĂ

Poezii de Mihail Eminescu
ediție critică de Mihail Dragomirescu
(Editura „Universul", 1937)

Când acum câteva săptămâni, d. prof Mihail Dragomirescu a fost sărbătorit cu prilejul acordării premiului național de critică și a fost pus în situația de a se destăinui asupra străduinței d-sale, depusă într'o carieră întreagă, de a cuprinde adevărul „d-sa a spus, între altele: „In conștiința mea, am avut două argumente de creație: unul mistic și altul rațional. Argumentul mistic este acela al destoiniciei rasei românești. Argumentul rațional mi-a dat sârguința de a săpa adânc, ca să formulez această destoinicie națională". Spuse la capătul unei îndelungi experiențe a faptelor și convingerilor intelectuale, această precizare, a bătrânului cărturar are valoarea ei incontestabilă. Pentru mulți, cei mai mulți dintre cei cari au neglijat opera de atâta armonie și ordine a dascălului, frazele aduc însă și o surpriză. Și dacă vor căuta să citească și să se familiarizeze cu critica integralistă a esteticianului nostru, vor fi impresionați tocmai de caracterul ei de subtilă argumentație pentru o „destoinicie a rasei românești". Capo-d'operele n'au desigur patrie. Ele aparțin culturii universale. Dar când capodoperele poartă vestmântul limbii românești și sunt legate de numele scriitorilor noștri, ele însemnează ascensiunea gândirii și expresiei poetice naționale, pe o treaptă universală. Așa s'ar înfățișa, schematic, argumentația d-lui prof. Dragomirescu „puterea ei de convingere rezemându-se pe o rețea foarte subtilă și ingenioasă de judecăți, pentru că autorul a mers până în adânc, „ca să arăte că o judecată care se dă odată, se dă pentru totdeauna!"

Intr'un sistem ieșit dintr'un purism integral, și dintr'o încredere majoră în capacitatea de creație a poporului nostru, opera lui Mihail Eminescu trebuia să treacă, desigur, pe primul plan al preocupării critice.

Față de toate edițiile poeziilor lui Eminescu de până acum, d. Mihail Dragomirescu hrănește o categorică neîncredere, ca fiind defectuoase.

„Unele, — constată d-sa, — *amestecă poeziile de valoare, cu poezii fără valoare.* Altele pun *printre poezii întregi, fragmente* care, deși au frumuseți parțiale, nu merită să figureze în rând cu capodoperele poetului. Altele adoptă *sistemul cronologic* și publică, pe lângă poeziile ce se datoresc maturității poetice a poetului, *poeziile de tinerețe* din *„Familia"*, și mutilează impresia pe care trebue să ne-o lase poeziile definitive. Altele adoptă *o ortoepie greșită* din lipsa simțului limbii, *moldovenizează* sau *muntenifică* rău textul poetului.

Altele adaogă de *prin manuscrise strofe și versuri*, care strică impresia ce-ți lasă totalitatea poeziei. Altora, în fine, le lipsește o ordine rațională în acest admirabil material sau, dacă o au, nu dau nici o explicație, care să lămurească cititorul. In orice caz, nici una nu cuprinde, lămurite, toate producțiile frumoase ale poetului".

Prefața, pag. 3)

Am citat intr'adins, ca să se vadă cât de nemiloasă este judecata d-lui Mihail Dragomirescu față de încercările de până acum, de a se da o ediție definitivă a poeziilor lui Eminescu! Ediția de față, a d-sale, încearcă să remedieze toate neajunsurile pomenite, așezându-se cu totul pe alte temeiuri de întocmire a ei.

Temeiurile răsar, evident, din sistemul estetic integral al autorului, cu aplicație la Eminescu! Și valoarea ediției de față este ridicată într'o lumină specială, prin valoarea intimă a sistemului, care îi oferă încadrarea pentru circulația în public. Judecățile critice ale d-lui Dragomirescu, asupra lui Eminescu, se deosibesc net de ale tuturor celorlalți critici, ca să nu pomenim de eminescologi.

„Ceeace caracterizează, — spune d-sa, — în adâncul său, personalitatea poetică a lui Eminescu este o antiteză, pe care am putea-o numi divină, fiindcă conține intr'însa întreaga esență a existenței, atât cât o putem cunoaște prin prisma marilor cugetători ai omenirii. Această antiteză realizată ca o unitate concretă sufletească, este compusă, pe deoparte, din simțământul nemecniciei vieții, iar, pe de alta, în farmecul cuceritor și infinit al ei! Aliate în deosebite doze, — aci mai din adâncul sufletului „aci mai la suprafața lui, ireductibil vrășmașe, dau mărturie, tocmai prin geniul poetic al lui Eminescu, de marea însemnătate a acestui poet, în literatura universală. Iar streinii, care vor să guste această superioară esență a poeziei, pe care zadarnic aș căuta-o la marii poeți lirici ai literaturii universale, nu vor putea avea această fericire, până ce mai întâiu nu vor face sacrificiul de a învăța limba română".

O mai justă și mai cuprinzătoare analiză a genialității lui Eminescu, nu avem în critica românească, și, totdeodată, nimeni nu a luat o atitudine mai serioasă și mai demnă față de problema ridicării și recunoașterii lui Eminescu pe planul literaturii universale. Lucrul nu s'a făcut și nici nu se va isbuti să se facă, dacă se va porni tot de la traduceri, oricât ar fi acestea de reușite

Streinii trebue să învețe limba românească, dacă vor să se bucure de creațiile cu totul superioare din această limbă, începând cu Eminescu! Se vede perspectiva cărții d-lui M. Dragomirescu! Strânși cu orgoliu în conștiința valorilor indiscutabile din literatura noastră, să așteptăm laborioși, lărgindu-ne din ce în ce domeniul, — acel moment de nivelare a prestigiilor, când streinii vor simți nevoia spirituală să ne cunoască. Singura propagandă care ne-ar fi cu demnitate îngăduită ar fi aceea a înălțării ființei noastre pe planul istoric.

Să fim vii și autentici în istorie, și ființa noastră nu va putea fi neglijată.

Privită prin ferestrele sistemului arhitectonic al d-lui M. Dragomirescu, opera poetică a lui Eminescu își delimitează deci înalta sa valoare autonomă și universală. Dar pe lângă acest împrumut de aripi de a înțelege poezia în absolut, ediția d-lui Dragomirescu ne mai dăruește cu proaspete lumini privitoare la problemele de stabilire a versiunilor, de erarhie a valorii poeziilor, de pronunție „etc. Judecățile critice numeroase și ele fac o serioasă educație estetică lectorului, cum este excelenta analiză a poeziilor *„O mamă"* și *„La Steaua"*, singura cu autoritate în critica noastră. Operă de încoronare a unei cariere, ediția de față isbutește să pue în lumină și concepția estetică, originală și frumoasă a integralismului, — și, în acelaș timp să apere de toate impuritățile poezia eminesciană, și s'o ridice, nealterată, pe stâlpii rezistenții ai unei judecăți cu șanse de valabilitate universală.

C. FÂNTÂNERU

Un condamnat la 2 ani închisoare
a fost pus în libertate

El a avut o purtare excepțional de bună

Bistrița, 24 Iulie

Am scris la timp, că flăcăul Ion Vălean, în vârstă de 22 ani, de fel din Mintiu (Năsăud), a fost condamnat, în 1936, de tribunalul din localitate, la 2 ani recluziune pentru că, în seara de 26 Decembrie 1935, a rănit mortal pe Mihai Coțin.

Condamnatul apelând sentința tribunalului, Curtea de apel din Cluj a refromat în parte sentința trib. Năsăud, condamnând pe inculpat la 3 ani recluziune. Făcându-se recurs, Inalta Curte de casație a reformat deciziunea Curții de apel din Cluj, condamnând pe Ion Vălean numai la 1 an și 11 luni recluziune.

Condamnatul a făcut o cerere către penitenciarul din Bistrița ca să fie pus în libertate din cauza purtării bune avute în închisoare.

Comisia de supraveghere de pe lângă penitenciarul din Bistrița, a hotărît să dea aviz favorabil cererii pentru purtarea excepțională de care a dat dovadă inculpatul în închisoare, ca să fie pus în libertate și să plece la casa lui părintească din com. Mintiu, unde părinții s'au obligat să-l pună la conducerea gospodăriei părintești.

Tribunalul de Năsăud a hotărît ca Ion Vălean, să fie scutit de restul pedepsei care ar expira la 6 Decembrie 1937.

—xoxOxox—

Copil omorât de automobil

Ploești, 26 Iulie

Preotului Mișu Popescu din Slănic, trecând cu mașina sa pe calea Plăeșilor, în acel oraș, ia eșit înainte copilul Gheorghe T. Cârciumaru, care voia să traverseze drumul. Distanța fiind prea mică, preotul n'a mai putut frâna la timp, astfel că băiatul a fost lovit de bara mașinei și trântit la pământ, unde a rămas în nesimțire.

Victima a fost ridicată și transportată imediat la dispensarul medical. Cu toate îngrijirile ce i s'au dat, a încetat din viață după două ore de chinuri.

Parchetul a ordonat să se facă autopsia cadavrului.

Săptămâna Radiofonică

începe astăzi și ea aduce ascultătorilor numeroase surprize plăcute, între care și o retransmitere din Salzburg. „Radio-Universul" apărut astăzi publică amănunte asupra acestei retransmiteri, împreună cu ultimele noutăți radiofonice.

— Un exemplar, 5 lei —

O critică americană
a tratatelor de pace

(Urmare din pag. I-a)

să răpească Germaniei, spre a fi trecute altor state, mai mulți germani, dacă n'ar fi absolut impus de împrejurări...

In consecință, eu aș vrea să mă călăuzesc de acest principiu că, atât cât va fi cu putință, fiecare dintre rasele diferite, trebue să fie reunite la patria sa mamă.

Acest criteriu al naționalității trebue să primeze, după judecata mea, oricăror considerații de ordine militară și economică, — nevoile de acest ordin putând fi satisfăcute prin alte mijloace decât prin anexiune".

Acela care a cerut însă și a reușit să obțină ce a cerut, să se acorde Poloniei liberul acces la Marea Baltică, căci numai așa statul polon reînviat, va avea posibilități de existență, a fost tot Wilson.

D. Welles a afirmat că pacea a fost impusă după voința și capriciul învingătorilor. Dacă ar fi fost așa, nu dreptul ar fi triumfat, ci forța și bunul plac. Subsecretarul de stat american al afacerilor străine, dacă ar fi consultat dezbaterile conferinței păcii, ar fi putut afla, că Wilson s'a opus să fie atribuită provincia Sarre, Franței, sub motiv că anexarea ei e în opoziție cu principiul liberei determinări a popoarelor. Clemenceau a replicat că președintele republicii americane „elimină sentimentul și amintirea". Atunci a intervenit compromisul propus de d. Lloyd George, care a dat naștere acelei soluții paradoxale: crearea unui stat artifical, neviabil, sub autoritatea Societății Națiunilor și guvernat de o comisiune internațională. Și acum câțiva ani, teritoriul Sarre — în urma unui plebiscit — a reintrat în posesiunea Germaniei. Nu s'a atribuit apoi Austriei, Burgenlandul și Ungariei, o parte din regiunea Sopron, pe baza principiului naționalităților, cu toate că ele au făcut parte din grupul învinșilor?

Apoi dacă s'a atribuit maghiarilor și germanilor din Austria principiul naționalităților, cum nu era să se aplice acelaș principiu teritoriilor ce au aparținut fostului imperiu habsburgic, locuite în majoritate covârșitoare de români, cehoslovaci, iugoslavi și poloni?

In asemenea condiții, tratatele actuale, chiar dacă nu sunt perfecte — căci ce este perfect în operele oamenilor? — au satisfăcut pe cât a fost cu putință dreptul și principiul naționalităților și ele au creat actuala Europă a cărei fizionomie politică corespunde echității și intereselor superioare ale națiunilor.

Iată ceea ce a uitat să ia în seamă subsecretarul de stat american al afacerilor străine, în conferința sa politică.

Cu privire la Societatea Națiunilor, critica sa, fiind bazată pe rezultatele negative ce s'au înregistrat, este îndreptățită, dar nu trebuea să uite că ea a fost opera lui Wilson; iar America a fost cea dintâi mare putere, care n'a voit să facă parte dintr'însa.

Cum d. Welles s'a declarat partizanul sincer al menținerii păcii în lume, prin respectul moralei și prin suprimarea obstacolelor ce contribue la agravarea crizei internaționale, se înțelege dela sine, că nu revizuirea tratatelor ar fi soluția ideală, când ea conduce direct la războiul generalizat și proclamă principiul imoral al nerespectării obligațiilor luate.

R. SEIȘANU

Dreptul în serviciul politicii

(Urmare din pag. I-a)

e atât de strânsă, încât nu se poate atinge una fără a dăuna celeilalte. E și mai ușor de a-l face să înțeleagă că, a proclama mai dinainte necesitatea de a face război, e mijlocul cel mai sigur de a-l evita.

Pentru mine, situația opiniilor publice în Occident seamănă, extraordinar cu un film Kodac, care a mai fost impresionat, dar care n'a fost încă developat. In ce mă privește, eu văd chiar imaginea. Omul de pe stradă n'o va vedea decât în ziua în care evenimentele au permis developarea filmului. Dar atunci va fi prea târziu; războiul va fi inevitabil și omul de pe stradă va trebui să-l facă.

Dar, ținta pe care trebue s'o urmărim e de a menține pacea și nu de a o câștiga a doua oară.

Ce știa omul depe stradă din Glascov, despre motivele care în 1914 hotărîră pe Marea Britanie să intre în luptă? El nu știa nimic. Și totuș a murit ca un erou.

Când omul depe stradă e capabil să-și dea viața fără să știe pentru ce, să-i arătăm cel puțin respectul ce i se datorează, explicându-i cu sinceritate care a datoria internațională a țării sale, și prin aceasta, care e propriul său interes.

Când își va da seama că tăcerea poate să-l ducă la moarte, și că un cuvânt spus la timpul potrivit, poate să-i salveze viața, el va fi acela care va împinge guvernele de pretutindeni să vorbească și să spue cuvintele necesare, care vor face să se plece săbiile și să amuțească tunurile.

Nu, nu mă tem că omul depe stradă va împiedeca guvernele de a-și declara anticipat politica lor. Mă tem mai curând de lipsa curajului ce trebue pentru a rupe cu tradiția și pentru a ține pe față un limbaj care poate provoca temporar, o ostilitate internațională. Dar omul politic să-și dea seama că această ostilitate nu e eternă, și că poate să-i aducă, până la sfârșit, un bun rar, un bun prețios: respectul adversarului pentru caracterul și curajul său.

*

Iată, doamnelor și domnilor, un vast program de soluții concrete, întocmite de un om politic care e în acelaș timp un jurist, drept răspuns la apelul făcut de d. președinte Beneș, spre a ieși din haosul ideologic actual prin punerea dreptului în serviciul politicii, astfel încât să se ajungă la concluzia că e vorba de două aspecte ale unui adevăr unic.

Numai în ziua în care politica se va confunda cu dreptul, când nu se va mai opune spiritul politic spiritului juridic, numai în ziua în care ne vom da seama că, adevăratul spirit juridic se confundă cu spiritul politic cel mai ascuțit, pentrucă el consistă în armonizarea contrazicerilor momentului, în slujba stăpânului care se numește legea, pentru că el știe că dacă aceasta din urmă nu mai merită să fie stăpână, trebuie să fie înlocuită printr'un stăpân nou, adaptat exigențelor noui care se numesc și ele tot legea, dar legea cea nouă; numai în ziua în care dreptul va radia asemenea unui soare ce răsare în sufletul tuturor oamenilor, ca o directivă care conduce, ca un imperativ categoric care se impune, ca o auto-supunere care se confundă cu libertatea organizată, numai atunci, omenirea va fi salvată, pentrucă, în pacea pe care o crează ordinea juridică, omul va putea să-și împlinească destinul, conform comandamentului Idealului creator.

Idealul creator vrea ca imperiul ceresc, care e în noi, să se realizeze în jurul nostru, în lumea vizibilă a materiei.

Idealul creator nu se mulțumește să seamene în sufletul omenesc germenul credinței într'o viață viitoare, în care înțelepciunea va deveni calea bunătății; el pretinde mai ales străduințele necesare, oricât de mari ar fi ele, spre a integra în materie toate impulsiunile instinctive ale sufletului omenesc spre frumos și spre bine, pe care nu ajunge numai să le întrezărim, ci trebuie să le și creăm.

Idealul creator nu face deosebire între spirit și materie. El consideră pe cel dintâi ca geniul sculptorului și, pe cel de-al doilea ca marmora care se lasă să fie modelată, pentru ca să apară în plină lumină frumosul, care se ascundea înainte în sufletul omenesc ca într'un întuneric.

Pacea în ordine, dreptul într'un perpetuu progres, spre a urma cursul schimbător al vieții, sufletul omenesc într'o continuă activitate spre a se realiza el însuși în forme concrete ale unei gândiri și ale unei generozități în continuă ascensiune, iată condițiile pe care le cere ieșirea din haos și viața organizată la care aspiră toate ființele omenești.

Prin drept, ca metodă, pentru imperiul dreptului, ca obiectiv, prin funcționarea dreptului în serviciul îmbunătățirii dreptului, ca regulă de conduită, prin ele, vom împlini exigențele idealului creator, vom înceta de a fi niște ființe umile care se pleacă în fața greutăților existenței, vom deveni stăpânii vieții, ai cărei sclavi ne credem, din ignoranță, prin ele, în sfârșit, vom simți că Dumnezeu e intr'adevăr în noi.

Pentru a-mi fi dat prilejul de a exprima aceste adevăruri, care sunt însăși substanța vieții mele, și pentru a mă fi proclamat doctor honoris causa al Universității dv., dați-mi voe, domnule rector, și dv. domnilor profesori, să vă mulțumesc pentru această comoară de bogății, pe care o duc cu mine dela Bratislava și care se numește recunoștința.

Sfârșit

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.